

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1668/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ... чији је заједнички пуномоћник Јово Цвјетојевић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4362/19 од 05.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4362/19 од 05.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3191/18 од 10.09.2019. године, обавезан је тужени да свакој од тужила исплати износ од по 4.383.874,57 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и то на име накнаде за по 1499/4774 дела експроприсане непокретности – парцеле број .. уписане у ЛН број .. КО ..., површине 23а 87м2, а која по природи представља део улице. Обавезан је тужени да у року од 15 дана од правноснажности пресуде изврши упис права својине – јавне својине Града Новог Сада на парцели број .. у 2998/4774 дела, што су тужиле дужне признати и трпети, као и да тужиле на име трошкова поступка исплати износ од 672.346,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4362/19 од 05.12.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета 04.01.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела за сваку тужиљу износи 4.383.874,57 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 36.942,38 евра (1 евро = 118,6679 динара).

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, да су тужиле формални супарничари, да побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе за сваку тужиљу понаособ, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић